

Publicerad 2008-11-26 03:54 av kaffesump

.....

du stapplade fram på dina korta ben
snubblade o slog nosen i backen
men du var tuff
hoppade lekfullt upp
o du bet mig i fingret
där hade du mig.....ditt charmtroll

sen bar jag hem dig i en liten filt...

du var så liten
så full av liv
så rädd
o så modig...

jag kämpade med dig...du o din vilja
värre än mig....din envisa jävel

men gud vad jag älskar.....älskade dig...

hur du puffade på täcket när det var kallt...tills jag lyfte på det och du fick gå ett hundvarv runt...för att sen skeda mig...

du var så varm....jag saknar din doft....saknar hur du pratar med mig....varje dag..till och med när jag bara vart i tvättstugan...

du fanns där alla gånger jag var sårad
alla gånger jag var glad
när jag ville dö
när jag var så ensam fanns du där vid min sida...

du tittade på mig med dina stora bruna ögon, rynkade panna....du förstod inte..men ändå på något sätt....

men jag fanns inte där för dig....när du somnade in i någon annans knä....o du pratade in i det sista.....o jag var inte där....

för jag älskade dig för mycket för att ta farväl...

(det gör så jävla ont)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kaffesump med Poeter.se id #19631 innehar upphovsrätten